

Universitätsbibliothek Paderborn

Aphorismi Confessiorvm Ex Doctorvm sententijs collecti

Sá, Manuel de

Coloniae, 1610

Diabolus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41645

*Vide Syl. cap. 17. nn. 181.

Detractio, vide *Contumelia, Diabolus.*

1. **C**Vm Diabolo non licet colloqui, autagere, nisi vt cum hoste : cum eo tamen colloqui in arreptitijs seu dæmoniacis vanè, & curiosè, veniale solum peccatum est. Nec illicitum est ab eo aliquid interrogare, solum ad aliorum vtilitatem, modo absit societatis cum illo, aut familiaritatis animus: nam amicitia cum eo quæuis, mortale est peccatum.

*Sot. l. 8. q. 3. ar. 2. {Cum hoste.} duobus modis. 1. ejiciendo exorcismis. 2. compellendo ad aliquid faciendum; vt Simon, & Iudas coegerunt dæmones ad statuas constringendas. Sot. l. c.

Amicitia } Sot. 16.

Addit. } Dæmonem appellans impetu, vt cui maledicetur, asportet vix à p. m. excusat. } Sot. l. 5. q. 12. art. 1.

Longa inire colloquia cum dæmonे periculose, vnum, aut alterum verbum dicere non est p. m. Sot. l. 8. p. 3. art. 2.

A dæmonе mendaciј patre non est petendum signum; vt scias, unde veniat, vel quod non sit amplius vexaturus hominem, à quo fuit electus. Sot. l. c.

Dæmon à sanctissimis viris solum interrugandus. Sot. l. c.

Addit. } Diaconus ex officio nullum Sacramentum

mentur
31. art. 2.

1. D

pr
2. Non
vacante
ficium
€. 10. de r

Dispens
comm

1. IN du
t: est E
ad caute
dam/pro

*De di
p. 2 in 4.
gibus c. 12

2 Cum
peccare P
quando o

* Vide
3 Data f
sit causal

DIMISSORIA.

145

mentum conferre potest. D.Th. Add. ad 3.p.q.
31.art.2.

DIMISSORIA.

1. DImissoriæ litteræ validæ sunt etiam E-
piscuo mortuo.
2. Non possunt autem dari à Capitulo sede
vacante, nisi post annum, aut si quis ob bene-
ficium cogatur ordinari. Ex Conc. Trid. sess. 7.
c. 10. de refor.

Discere, vide Fides.

*Dispensatio, vide Confessor, Episcopus, Ex-
communicatio, Gratia, Iuramentum,
Matrimonium, Ordo,
Votum.*

1. IN dubio an res egeat dispensatione, po-
test Episcopus declarare non egere vel
ad cautelam dispensare secundum quorun-
dam probabilem sententiam.

* De dispensatione nonnulla Conar. c. 6. §. 9.
p. 2 in 4. Decret. Azor. l. 5. c. 15. Carbo lib. 7 de le-
gibus c. 12.

2. Cum subest causa dispensandi, videtur
peccare Prælatus, qui potest, si non dispensem,
quando oportet.

* Vide Syl. Dispensatio n. 3.

3. Data facultas dispensandi, intelligitur si
sit causa legitima.

G

4 Ad